

1. KAPITOLA

Jednoho večera, když Annelie Voříšková ukládala do postele svou vílí dcerku Penni, velkou jen jako zrnko pepře, dostala od ní otázku: „Mami, proč se jmenujeme Voříškovi?“

Annelii bylo jasné, že vodopádem slov se dcerka každý večer snaží jen oddálit spaní. Penni byla totiž právě ve věku, kdy je okolní svět plný pozoruhodných záhad.

„Jmenujeme se tak, protože máme srdce velké jako oříšek.“

„Takže ne proto, že bydlíme tady v ořešáku?“ zpozorněla Penni.

„Jmenovali jsme se takhle už před tím, než jsme se do ořešáku nastěhovali,“ odpověděla trpělivě Annelie. Penni na maminku nadšeně upřela velké modré oči a zabořila hlavu do polštáře. Annelie zvedla z podlahy deku, dcerku přikryla a na přemýšlivé čelíčko jí vtiskla něžnou pusou.

„Ale není srdce jako oříšek pro tak mrňavou víličku příliš veliké? Jak to, že mám táákhle velikánské srdce?“ rozpřáhla Penni ruce, kam až dosáhla.